

bij een gouden bruiloft

50 jaar gehuwd met dezelfde partner lijkt de laatste jaren vrij veelvuldig voor te komen, als men de dagbladen er op naslaat.

Toch moet dit een enorme prestatie geweest zijn voor de mensen die iets van wereldoorlog I maar het volle leed van Wereldoorlog II hebben doorgemaakt en een gezin met kinderen hadden.

Zo'n voorbeeldig paar vierde op 9 juli 1991 hun gouden huwelijksjubileum, n.l. Dries en Clotilde Claeys-Van Canneyt. Uit hun huwelijk bloeiden vijf kinderen in leven.

Geboren Bredenaar was de jonge Dries, werkmanszoon, thuis op de wijk "Viertorre", waar hij school liep bij de Broeders an Liefde, in de Edouard Hammanstraat en zelfs misdienaar werd in het "voorlopig" kerkje van de St.-Antonius-parochie, op het plein tussen de Ed. Hammanstraat, de Jacobsenstraat en de Mansverdstraat, naast de Stedelijke Meisjesschool, of "de Mamzilschoole" en de barakken tegenover de kerk. Samen met de kerk waren de barakken (militaire) overblijfsels van onmiddellijk na de Wereldoorlog I.

In 1924 kende de Oostendse vissersbevolking een rampzalige storm op 18 juli, waarbij 13 vissers van de vaartuigen 0.130 - 0.16 - 0.108 - 0.77 en 0.92 omkwamen, waaronder 5 van de Vuurtorenwijk. Misdienaar Claeys hielp de rouwdienst voor de parochianen tot een ingetogen einde, maar de ellende en het leed maakten op de 9-jarige jongensziel een zodanige indruk, dat van dan af de vissersstand een voornaam plaats in zijn levensloop zou blijven bewaren.

Op 14 jaar werd Dries leerling aan de vakschool "Vrije Technische School", het latere VTI, aan de St.-Catharine Polderstraat, Oostende - een realisatie van het ACW in 1924 - onder directeur E.H. Ruyssen. Hij verwierf na 3 jaar het A3-diploma van metaaldraaier en begon op 17 jaar te werken in de draaierij op de Scheepswerven Béliard, Crighton & Co, Zwaai-dok, Oostende.

Dries werd soldaat in 1935 bij het 3e Linieregiment, in garnizoen te Oostende, en kort vóór de oorlog te werk gesteld bij de Christelijke Vakbond. Mobilisatie, oorlog, ontsnapt aan krijgsgevangenschap. Werkt bij Landbouw en Voedselcorporatie. Wereldoorlog voorbij ging Dries helemaal op in de Vakbondsbeweging. Hij werd Volksvertegenwoordiger in 1958 voor het Arrondissement Oostende-Veurne-Diksmuide en bleef dit tot zijn 65 jaar.

Zijn ervaringen als kind onder de vissers heeft hem steeds aangespoord aandacht aan hen te blijven besteden. Niettegenstaande de visserij iets moeilijker lag onder invloed van de Ministeries van Landbouw, Economische Zaken, Verkeerswezen, heeft hij toch heel wat kunnen verwezen-

lijken voor zijn mensen van de zee.

Als openbaar mandataris was, en is, Dries in allerlei besturen van de meest uiteenlopende aard, zoals lid van de Inrichtende Machten van het VTI, KIH (Zeedijk), en ook van de Vrije Visserijschool Paster Pype en Ere-voorzitter van de Vriendenkring van de school. Voor zover ons bekend heeft hij geen enkel evenement van de school en onze vereniging gemist.

We mogen dit gedenken niet eindigen zonder mevrouw Claeys te kennen. Men mag wel zeggen dat ze haar man - zoals het van een echte vrouw en moeder past - in alle omstandigheden trouw ter zijde stond en hem aanmoedigde en steunde.

Eindigen we met het trouwe echtpaar Claeys-Van Canneyt te feliciteren voor hetgeen achter de rug ligt, en veel moed en meeval toewensen voor "het diamant", en wie weet, nog verder ?

R. Decler
